

Жэсты і паставы цела ўдзельнікаў Эўхарыстыі апісаны ў “Рымскім Імшале”. У агульных уводзінах да галоўнай літургічнай кнігі Касцёла сказана, што цэлебрацыя Імшы – гэта дзеянне Хрыста і іерархічна ўпарадкаванага Богага народа, таму важна так яе наладзіць, “каб духоўныя служыцелі і вернікі, беручы ў ёй удзел адпаведна свайму становішчу, здабылі больш тых пладоў, дзеля атрымання якіх Хрыстус Пан устанавіў эўхарыстычную ахвяру свайго Цела і сваёй Крыві і даверыў яе Касцёлу [...] як успамін пра сваю муку і змёртвыхпаўстанне” (параўн. АУРІ 16–17).

Жэстам і паставам цела ў агульных уводзінах прысвечана некалькі пунктаў (гл. АУРІ 42–44), бо гэта важны момант падчас кожнай цэлебрацыі св. Імшы. Там падкрэсліваецца, што неабходна браць пад увагу апісаных прадпісанні і традыцыйную практыку рымскага абраду, якія спрыяюць агульнай духоўнай карысці Богага народа больш, чым задавальненню прыватных схільнасцей і жаданняў. † Трэба адзначыць, што “аднолькавая пастава цела, якая павінна захоўвацца ўсімі ўдзельнікамі, – гэта знак еднасці членаў хрысціянскай супольнасці, сабраных на св. Літургію, бо яна выяўляе і падтрымлівае думкі і пачуцці ўдзельнікаў. [...] Для дасягнення аднастайнасці ў жэстах і паставах цела падчас адной і той жа цэлебрацыі вернікі павінны слухацца настаўленняў, якія даюць дыякан, свецкі прыслугоўваючы ці святар згодна з нормамі, устаноўленымі ў Імшале” (параўн. АУРІ 42–43).

Што ж нам гаворыць Імшал адносна жэстаў падчас малітвы “Ойча наш”? “Пасля эўхарыстычнай малітвы святар, звёўшы рукі, гаворыць заклік да малітвы Панскай. Гэтую малітву, развёўшы рукі, ён прамаўляе разам з народам” (АУРІ 152).

Прадпісанне разводзіць рукі падчас малітвы “Ойча наш”, як, зрэшты, і іншых малітваў падчас св. Імшы, датычыцца толькі святара, які яе цэлебруе. Згодна з традыцыйнай практыкай рымскага абраду, вернікі не паўтараюць жэстаў святара, а моляцца склаўшы рукі ў агульнапрынятым жэсце. Такую самую паставу цела захоўваюць дыяканы і іншыя

Як вернікі павінны трымаць рукі падчас малітвы “Ойча наш” у касцёле?

Аўтар: Кс. абп Тадэвуш Кандрусевіч, паводле catholic.by
23.02.2020 00:00

прыслугоўваючыя. Нідзе не сказана, што яны павінны маліцца з разведзенымі рукамі, як кажуць, “у жэсце аранта”: ні падчас малітвы “Ойча наш”, ні падчас іншых імшальных малітваў.

Вядома, што ў некаторых малітоўных групх і рухах існуе практыка маліцца з разведзенымі ці ўзнятымі ўгору рукамі, або таксама трымаючыся за рукі. Такім чынам вернікі могуць маліцца і ў сябе дома, калі ім гэта больш адпавядае. Аднак падчас св. Імшы ў касцёле няма месца для “самадзейнасці”. Мы ўсе ўтвараем у Хрысце адно цела, і нашы жэсты падчас Эўхарыстыі павінны гэта выяўляць.